

متن پرسش

با سلام: استاد بفرمایید با توجه به سه نوع تفسیر از یک بیت در زیر به این نتیجه می‌رسیم که مولانا در عرفان درجاتش عالی تر است یا برداشت دیگری دارید؟ سه نگاه به یک واقعه □□ موسی خطاب به خداوند در کوه طور عرضه داشت: آرنی (خود را به من نشان بده) خداوند فرمود: لن ترانی (هرگز مرا نخواهی دید) □ سعدی: چو رسی به کوه سینا آرنی مگو و بگذر که نیرزد این تمنا به جواب "لن ترانی" □ حافظ: چو رسی به طور سینا آرنی بگو و بگذر تو صدای دوست بشنو، نه جواب "لن ترانی" □ مولانا: آرنی کسی بگوید که ترا ندیده باشد تو که با منی همیشه، چه "تری" چه "لن ترانی"

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: هر سه بزرگوار با نظر به ذوق روحانی که داشتند بهره‌ی خود را از آیه‌ی مذکور گزارش می‌دهند. با این حال اشکال ندارد که بگوییم مولانا از جهتی در مقام رؤیت حق است و در شعر خود آن رؤیت را گزارش می‌دهد. ولی حافظ هم در این شعر خود حرف‌ها دارد در آن حدّ که به رؤیت هم قانع نیست، می‌گوید طلب رؤیت بکن ولی تا فنایی باید جلو رفت که از دوگانگی بین شاهد و مشهود حتی اگر مشهود، حضرت حق باشد باید گذشت و لذا با شنیدن صدای دوست، راه را ادامه بده. موفق باشید